

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **T. H.**, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2005, čj. SVZ/1/11868/05/Živ, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 30/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, č. j. 38 Cad 30/2005 - 68,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 18. 8. 2005, čj. SVZ/1/11868/05/Živ, podle § 59 odst. 2 spr. ř. (v celém textu míněn zákon č. 71/1967 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů; s účinností od 1. 1. 2006 zrušen a nahrazen zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem – pozn. soudu) zamítl odvolání žalobce a současně potvrdil jím napadené rozhodnutí Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, odboru sociálních služeb, školství a využití volného času (dále jen „Úřad městského obvodu“), ze dne 9. 6. 2005, čj. OSS1/24/3510A/2005/Vá, kterým rozhodl o nepřiznání dávky sociální péče žalobci.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu, která byla rozsudkem ze dne 14. 7. 2006, č. j. 38 Cad 30/2005 - 44, zamítnuta.

Ve včasné kasační stížnosti ze dne 29. 9. 2006 namítl žalobce (dále též „stěžovatel“) nezákonnost, nepřezkoumatelnost a zmatečnost rozhodnutí krajského soudu a současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud stěžovateli na základě jeho návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti dne 12. 12. 2006 zaslal „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ (dále jen „Potvrzení“) s tím, aby jej ve lhůtě do 10 dnů vyplněné, podepsané a potvrzené vrátil, což je uvedeno na č.l. 67 procesního spisu. Protože stěžovatel nebyl zastížen, byla zásilka v souladu se zákonem dne 13. 12. 2006 uložena, přičemž stěžovatel si ji vyzvedl a převzal dne 28. 12. 2006. Stěžovatel však nijak nereagoval. Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 25. 1. 2007, č. j. 38 Cad 30/2005 - 68, žalobci zástupce z řad advokátů neustanovil. Současně jej vyzval, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy doložil plnou moc, kterou udělil advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a jeho prostřednictvím doplnil kasační stížnost ze dne 29. 9. 2006 údajem o tom, v jakém rozsahu rozsudek napadá, a aby uvedl důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s., které obsahově popíše ve vztahu k napadenému rozsudku. Stěžovatel jím byl rovněž poučen o možnosti odmítnutí jeho návrhu.

Včasnou kasační stížností napadl stěžovatel výše zmíněné usnesení krajského soudu co do výroku o neustanovení zástupce z řad advokátů v řízení o kasační stížnosti. Uvedl v ní, že zákon stanoví, že v případě, kdy stěžovatel nemá „právní kvalifikaci, aby byl zastoupen právním zástupcem“. O něj požádal v kasační stížnosti ze dne 29. 9. 2006 a poté co mu byla doručena výzva s tím, aby Potvrzení ve lhůtě do 10 dnů vyplněné, podepsané a potvrzené vrátil, snažil se tomu tak učinit. Nebyl však justiční stráží vpuštěn na podatelnu soudu, a proto vyplněný tiskopis ponechal u justiční stráže, která mu sdělila, že jej na podatelnu krajského soudu dodá. Protože mu bylo doručeno usnesení ze dne 25. 1. 2007, č. j. 38 Cad 30/2005 - 68, kterým nebylo jeho návrhu na ustanovení zástupce vyhověno pro nedoložené „Potvrzení“, dne 2. 2. 2007 vyplnil nové „Potvrzení“, které dne 14. 2. 2007 dodal krajskému soudu. Dodal, že zákon vyžaduje, aby ten, kdo podává kasační stížnost byl zastoupen „právním zástupcem“. Vzhledem ke svým příjmům splňuje podmínky pro ustanovení zástupce, což však soud řádně neposoudil a v dané věci nijak nezjišťoval. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, č. j. 38 Cad 30/2005 - 68, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel uvádí důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle kterého lze kasační stížnost podat z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Stěžovatel v tomto ohledu namítá, že měl snahu vyhovět usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, č. j. 38 Cad 30/2005 - 68, a vrátit vyplněné Potvrzení, nicméně se mu to z důvodu jeho nevpuštění na podatelnu soudu nepodařilo. Soud se dopustil jiné vady řízení spočívající v tom, že neposoudil řádně všechny skutečnosti a také,

že nepřihlédl k tomu, že je zákonem uloženou povinností, aby stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen, což mu neumožnil.

Nejvyšší správní soud neshledává tuto stížnostní námitku důvodnou. Stěžovateli byla výzva krajského soudu ze dne 12. 12. 2006, uvedená na č.l. 67 procesního spisu, obsahující formulář Potvrzení k vyplnění, podepsání a potvrzení doručena podle § 50c odst. 4 o. s. ř. použitého podle § 42 odst. 5 s. ř. s. obdobně v řízením před správními soudy dne 23. 12. 2006. Stěžovatel si ji osobně vyzvedl a převzal dne 28. 12. 2006, v okamžiku, když mu již byla doručena náhradním způsobem. Podstatou tzv. náhradního doručení je, že písemnost, kterou si její adresát nevyzvedne, se po dobu 15 dnů uloží. Současně s tím je však adresát vyzván, aby si písemnost vyzvedl, včetně poučení o tom, že zásilka se považuje za doručenu, pokud si ji ve lhůtě do 10 dnů od uložení nevyzvedne. Vzhledem k tomu, že si stěžovatel písemnost v desetidenní lhůtě, od okamžiku jeho vyrozumění o uložení a poučení ze dne 13. 12. 2006 nevyzvedl, považuje se poslední den této desetidenní lhůty, tj. 23. 12. 2006, za den doručení. Lhůta k vrácení Potvrzení uplynula dnem 2. 1. 2007. Namítá-li stěžovatel, že nebyl v přesně neurčený den a neurčenou hodinu justiční stráží vpuštěn na podatelnu krajského soudu, a proto tedy vyplněné Potvrzení zanechal justiční stráží k dodání na podatelnu soudu, jde podle Nejvyššího správního soudu o ničím nedoložené tvrzení stěžovatele. Nijak totiž neuvedl konkrétní skutečnosti, tedy kdy se dostavil ke krajskému soudu a pro jaké důvody nebyl vpuštěn na podatelnu soudu. Nad to Nejvyšší správní soud podotýká, že úkolem justiční stráže podle zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, není nahrazovat činnost podatelny soudu a přijímat podání adresovaná soudu.

Stěžovatel vyplnil, podepsal a potvrdil Potvrzení dne 2. 2. 2007, které dne 15. 2. 2007 bylo doručeno krajskému soudu. Nejvyšší správní soud v dané věci odkazuje na skutečnost, že v tuto dobu bylo již stěžovateli, prostřednictvím jeho zástupkyně, doručeno usnesení ze dne 25. 1. 2007, č. j. 38 Cad 30/2005 - 68, kterým mu nebyl soudem ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Doklad o jeho doručení je založen na č.l. 69 procesního spisu s datem převzetí 31. 1. 2007. K tomuto pozdě předloženému potvrzení soud nemůže přihlížet, protože lhůta k jeho předložení již marně uplynula a ve věci žádosti o ustanovení zástupce bylo pravomocně rozhodnuto.

Stran námitky, že krajský soud nevěnoval pozornost § 105 odst. 2 s. ř. s., který stanoví povinné zastoupení stěžovatele advokátem, nejde-li o výjimky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., podle Nejvyššího správního soudu se jedná o povinnost adresovanou a uloženou stěžovateli, nikoli však soudu. Je proto povinností stěžovatele, aby doložil své zastoupení advokátem, nemá-li sám podle § 105 odst. 2 s. ř. s. vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinnosti soudu se v daném případě omezují jen na zjištění skutečností a předpokladů odůvodňujících osvobození od soudních poplatků, se kterými může být spojeno ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. K tomu je však třeba, aby stěžovatel poskytl potřebnou součinnost a doložil své osobní, majetkové a výdělkové poměry. Nebylo žádným pochybením krajského soudu, pokud pro nedoložené Potvrzení stěžovateli advokáta pro řízení o kasační stížnosti neustanovil.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. není dán, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s, neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu